

פרוטוקול מס' 249
מישיבת ועדת הכנסת
סיום ד' כ"ה בתמוז תשל"ג - 25.7.73. שעה 16:00

נכחו:

חברי הועדה:
א. אנקוריון - יו"ר
ר. ארזי
י. גולן
ס. ביבי
א. יפה
ס. דרובלס (במקום י. נחושטן)
ש. לורנץ
ב.צ. קשת (במקום צ. צימרמן)
א. רזיאל-נאור

מוזמנים: ח. מן - מנהלת לשכת יו"ר הכנסת

מזכירת הועדה: ס. ברפי

רשמה: א. ובר

סדר היום: הצעת סיעת רק"ח להביע אי אמון לממשלה בסיום הדיון על משרד ראש הממשלה

=====

היו"ר א. א. אנטוריון:

אני פותח את הישיבה.
 סיעת רק"ח הכריזה כי הצעת הסיכום
 שלה לדיון על משרה ראש הממשלה היא כולקסמן: בהתאם לסעיף 35(ב) של
 תקנון הכנסת מציעה סיעת רק"ח להביע אי-אמון לממשלה בגלל מדיניותה
 הסיפוחיסטית, המונעת שלום בין ישראל לבין המדינות הערביות, בגלל
 אשמתה בהורדת רמת החיים של העמלים והתרחבות העוני והאפליה העדתית,
 בגלל פגיעתה בחרויות הדמוקרטיות ובגלל האפליה הלאומית כלפי
 האוכלוסייה הערבית."

המצב ברור. זו בקשה לפי
 סעיף 35(ב) בתקנון האומר: "בסיום הדיון בכל סעיף העומד על סדר
 היום ושאינו מציעה להציע הבעת אי-אמון לממשלה; ההצבעה על ההצעה תהיה
 בישיבה הרגילה הקרובה, שלא באותו יום שהוצעה, ולפני כל הצבעה אחרת
 באותו סעיף של סדר היום."

אני מציע שעל אף האמור כאן ובהתאם לכמה
 תקדימים שהיו לנו, נחליט שההצבעה הזו תתקיים היום.

אפשר לעשות זאת בישיבה נוספת. שתהיה
 הפסקה של חמש דקות ותתקיים ישיבה נוספת.

א. רזיאל-נאור:

כך היה התקדים.

אני מציע שנהג בהתאם לתקדימים שהיו
 לנו. אם היה תקדים שהיתה הפסקה של

מ. ביבי:

חמש דקות, ננהג כך גם הפעם.

אינני מתנגד שתהיה הפסקה של חמש דקות,
 אולם אינני יודע אם זה צריך להופיע

היו"ר א. א. אנטוריון:

בהחלטה.

ההחלטה תהיה כזו: "ועדת הכנסת
 דנה והחליטה (כי אנו עושים זאת לפי סמכותנו בסעיף 122 שם נאמר שועדת
 הכנסת צריכה לדון ולהחליט) כי ההצבעה על הצעת סיעת רק"ח להביע אי
 אמון לממשלה בתום הדיון על משרד ראש הממשלה, תתקיים היום, כ"ה בתמוז
 תשל"ג - 25.7.73, לפני כל הצבעה באותו סעיף של סדר היום."

ההחלטות בעבר היו: ב-29.12.70 -
 "ועדת הכנסת דנה בישיבתה היום בענין מועד ההצבעה על הצעת אי אמון
 אם תוגש בסיום הדיון המדיני, והחליטה בתוקף סמכותה לפי סעיף 122
 כי ההצבעה תתקיים בו ביום עם סיום הדיון המדיני."

החלטה נוספת שהיתה: "לאחר ששמעה
 את חוות דעתו של היועץ המשפטי לממשלה לפי סעיף 35(ב), ועדת הכנסת
 בהסתמכה על סעיפים 121 ו-122 מחליטה שההצבעה על הצעת אי האמון
 תתקיים בסוף הישיבה של הכנס המיוחד."

ברור שסמכותנו נובעת מסעיף 122,
 אף על פי כן אינני עומד על כך שנזכיר את הסעיף הזה.

כיוון שההחלטות שהיו ר קרא להן תקדימים
 היו מבוססות על סעיף 122 של התקנון,
 אני מתנגד בכל לשון של התנגדות להשענות על סעיף זה בתקנון.

מ. נסים:

לא הזכרתי את זאת בהחלטה. הצעתי
 הצעה קונקרטית. מה אתה מציע לשנות בה?

היו"ר א. א. אנטוריון:

אני מתנגד להצעה. אני מתנגד לכל
 השענות, בין במישרין ובין בעקיפין

מ. נסים:

על סעיף 122.

תשמע שוב את הצעתי, אין בה כל הסתמכות
 על סעיף כלשהו בתקנון.

היו"ר א. א. אנטוריון:

אין לוועדת הכנסת סמכות לקבל החלטה
כזו אלא על יסוד סעיף 122.

ד. נסים:

אני מבקש להסתמך במפורש על סעיף 122,
באשר הוא סעיף לגיטימי בתקנון. הסתמכו
עליו פעמיים, הוא נוצר בשביל מקרים כאלה. אין בו פגם, היועץ
המשפטי לממשלה לא פסל אותו.

ד. ביבי:

מותר לחלוק על היועץ המשפטי לממשלה.

ד. נסים:

אני סבור שגם הפעם אנו צריכים להסתמך
על סעיף 122 כדי להראות אסמכתה תקנונית
שאיננו מתבייש בה. היא לא עושקת מישהו, היא נוצרה כדי לקיים אפשרות
של מוצא במקרים כאלה. האם חבר הכנסת נסים מציע שלכבוד ההצעה הזו
נקרא מחר את הכנסת? מה טעמה של ההתנגדות שלך?

ד. ביבי:

שאלתי את חבר הכנסת נסים מה הוא רוצה.

ד. ארזי:

הוא יודע מה הוא איננו רוצה.

ב.צ. קשת:

היו"ר הבין בדיוק מה הוא אינו רוצה,
ולכן קרא החלטה שלא היה בה אזכור
תקדימים, ולא כדאי להתחיל עכשיו בוויכוח על סעיף 122, היות ומותר
לי לחשוב, שכולם כולל ח"כ נסים רוצים שידונו על הצעת אי האמון עוד
היום, כפי שחברת הכנסת רזיאל-נאור הציעה. אני מציע שהיו"ר יחזור
לניסוח שהציע בהתחלה ונקבל אותו.

ד. ארזי:

אני רוצה לשאול את היו"ר ואת המלומדים
היושבים כאן ושנהירים להם דרכי המשפט.

ב.צ. קשת:

התקנון לא ראה את המקרה הזה לפניו, שברגע האחרון, כשהכנסת מסיימת
את עבודתה ואין ישיבה רגילה של הכנסת אחריה, מוגשת הצעת אי אמון?
הלא במקרה כזה אין הישיבה הבאה הקרובה. כלומר, אפשר לדעת
להגיד שאין ההצעה הזו יכולה לבוא. אז אני שואל אתכם, מדוע לא יכולה
לבוא תשובה זו, ולתת למוסד המתאים של הכנסת לנאוג לחור הזה בתקנון.

היו"ר וחה"כ רזיאל-נאור מציעים ליצור

באופן מלאכותי היום הישיבה הבאה הקרובה. האם איננו צודק בהנחת?
אם איננו צודק, ואינכם מקבלים את דעתי שאין דבר כזה יכול לבוא,
המוצא הוא בנוסח הראשון של היו"ר.

דיון דומה היה כשהיה מושב מיוחד של

א. יפה:

הכנסת. גם אז אין בתקנון שום דבר שמלמד
מה עושים. לכן מצאו אז התייחסות לסעיף 122. גם הפעם אין שום התייחסות
לנושא בתקנון, ואז אפשר להתחיל להתווכח. אבל ברור שיש לנו זכות
לעשות את זאת. דעתי שאין התייחסות לזה בתקנון, וצריך לתקן את הסעיף,
אבל לא נתקן את הסעיף בתקנון עכשיו. אבל אני חושב שאין זה הוגן
שאם סיעה רוצה להגיש אי-אמון, שלא באפשר לה להגיש זאת. אבל כדי
שהיא לא תשחק בנו, אני מציע לקבל את הצעת היו"ר.

אני מציע להחליט את הנוסח הבא:

ד. נסים:

הואיל ולפי סעיף 35(ב) ההצבעה צריכה

להיות בישיבה הקרובה; הואיל ואין ישיבה כזו קיימת, מחליטה ועדת הכנסת
לפי סעיף 121 שההצבעה תהיה.

לא הצעתי להזכיר בהחלטתי את סעיפים

היו"ר א. אבנר:

121 ו-122. ביחס לדברי ח"כ קשת
שאי אפשר להגיש הצעת אי אמון, אני חושב שאיננו יכולים לומר את זה.
כשיש הצעה, בנוסח שקראתי לכם, זו חובתנו לדאוג לזה שתהיה היום
הצבעה והיא תורד. כי גם חברי גח"ל שיציעו מה שיציעו בתום הדיון,
הם בודאי לא יהיו בעד זה שהצעה כזו תתקבל. כי מה ההצעה אומרת:
להביע אי אמון לממשלה בגלל מדיניותה הסיפוחיסטית, המונעת שלום בין
ישראל לבין המדינות הערביות...

בוויכוח שהיה בינינו, אין לי שום נקיפת

לב ביחס לסעיף 122. אבל למה לנו ברגע האחרון להתווכח על כך, כשאני
בכלל לא הצעתי את זה בהחלטה.

אני מציע שנקבל את נוסח ההחלטה
שהציע היו"ר.

ב.צ. קשת:

היו"ר א. א. אבנר: אני חוזר על ההצעה: "ועדת הכנסת
דנה והחליטה כי ההצבעה על הצעת סיעת דק"ח להביע "אז אמון לממשלה
בתום הדיון על משרד ראש הממשלה, תתקיים היום, כה בתמוז תשל"ג -
25.7.73, לפני כל הצבעה באותו סעיף של סדר היום".

רוב בעד הצעת היו"ר.
1 נגד.

נתקבלה הצעת היושב-ראש.

הישיבה ננעלה בשעה 16:30